

САМА

Елисавета Багряна

Аз живея далеч от света
и сънят ми е кротък и девствен.
не достигат до моите врата
ни тревожни, ни радостни вести.

През деня - сред обилния плод
на нивята, отдъхвам с надежда,
вечерта - на бездънния свод
във съзвездия нови се вглеждам.

Но защо днес сърцето се сви -
твоя спомен не е ли погребан
сред уханните полски тревни?

А над мен е планинският гребен.
- Как спокойно е тука без тебе,
как спокойно и ... пусто, уви!

ALONE

Elisaveta Bagriana

I am living away from the crowd
and my dreams are quiet and virgin.
No man's presence now, silent or loud,
as temptation is nearby emerging.

In the day-time I peacefully rest
amid hopes and the fruits of my garden.
All night long I am doing my best
constellations of evil to pardon.

But I wonder yet why is my soul
so much filled with the sense of caresses,
long ago thought sunk in the Past?

I in vain try to play my new role -
to pretend that my sadness now less is.
All is calm but so empty, alas!...

(Translated from Bulgarian by Stefan K. Robev)

ВЕЧНАТА

Елизавета Багряна

Сега е тя безкръвна и почти безплътна,
безгласна, неподвижна, бездиханна,
очите са притворени и хлътнали,
и все едно - дали Мария или Анна е,
и все едно - да молите и плачете -
не ще се вдигнат тънките клепачи,
не ще помръднат стиснатите устни -
последния въздъх и стон изпуснали.
И ето че широк и чужд е вече пръстенът
на нейните ръце навеки скръстени.

Но чувате ли вие писъка невинен
на рожбата ѝ в люлката съседна?-
Там нейната безсмъртна кръв е минала
и нейната душа на тоя свят отседнала...
Ще минат дни, години и столетия,
и устните на двама млади, слети,
ще шепнат пак "Мария" или "Анна",
в нощта сред пролетни благоухания. -
А внучката ще носи всичко: името,
очите, устните, косите - на незримата.

The Eternal woman

E.Bagriana

Now she is bloodless, mute, without motion
without breath, so old - like wizened cherry,
her eyes, half-closed, reveal no more emotion,
no matter if she is an Anne or Mary.
She sits and sighs in bitter desperation,
her wedding-ring is loose with no sensation
of coming years - only distant Past
is still remaining in her mind to last,
her memory is in the desert tossed,
and her hands calmly on her breast are crossed...

However don't you hear the crying baby
that innocently lies nearby in cradle?-
In it is gone her blood forever may be
and there her soul will find a sacred saddle.
New years with new days and new bright youth
will come to resurrect the lovers' truth
and lips full of devotion, young and merry,
will still with passion whisper "Anne" and "Mary"
in magic nights, where though dead but feasible
will stand by She - eternal and invisible.

(Translated from Bulgarian by Stefan K. Robev)